

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν καιρικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶ παρασχόν ἐπὶ τὴν χάριν ἡμῶν ἡμετέρας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον ἐπὶ τοῖς παιδῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΡΩΤΗΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτήσια δραχμᾶς 30. Ἐτήσιμος
δραχ. 45. Τρίμηνος δραχ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσει διατιμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὄλων ἐν γένει
τῶν ἑλλοι Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐτήσιμοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουθόριου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδὸς Ἐβριλίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 35ος

Ἐν Ἀθήναις, 25 Φεβρουαρίου 1928

Ἔτος 50ον.—Ἀριθ. 18

ΣΕΒΑΣΤΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ (Βραβείον Νομικῆ)

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΤΗΕΙΔΙ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

— Ἐσὺ ποῦ σκοπεύεις νὰ κτίσῃς τὴ
δική σου τὴ φωλιὰ; ρώτησαν οἱ δύο
ἀδελφές.

— Ἐγὼ, εἶπε ἡ Ἀβροπούπουλη. Ἐ-
γὼ δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ μείνω στὸ νησί,
γιατὶ θὰ πάω μὲ τίς ἀγριόχηνες στὴ
Λαπωνία.

— Τί κρίμα! θὰ μᾶς ἀφήσῃς λοιπόν;

— Θὰ ἔμενα μὲ μεγάλη μου εὐχα-
ρίστηση κοντὰ σας καὶ κοντὰ στοὺς

γονεῖς μου, εἶπε
ἡ Ἀβροπούπουλη,
ἀλλὰ εἶμαι κιόλας
ἀρραβωνιασμένη
μὲ τὸν μεγάλο ἄ-
σπρο χῆνο.

— Ἀκούω κα-
λά; φώναξε ἡ Στα-
χτοφτέρουγη. θὰ
πάρῃς τὸν ὠρατὸ
χῆνο; Καλὸ αὐτὸ
εἶναι...

Τὴν ἴδια ὁμοῦς
σκιμὴ ἡ Χρυσο-
μάτα τὴν ἐσπρωξε
τόσο δυνατὰ ποδ
δενπροχώρησε πε-
ρισσότερο.

Οἱ δύο καὶ δὲ ἀ-
δελφές δλόκληρο
τὸ πρωινὸ μιλῶ-
σαν μυστικᾶ. Ἦ-
ταν κι' οἱ δύο ἔξω-φρενῶν ἀπ' τὸ θυ-
μὸ τους ποῦ ἡ ἀδελφὴ τους εἶχε ἔνα-
τόσον ὠρατὸ ἀρραβωνιαστικὸ. Κι' ἐ-
καίντες ἦσαν ἀρραβωνιασμένες. Ἀλλὰ οἱ
δικοί τους ἀρραβωνιαστικοὶ ἦσαν ἐν-
τελῶς κοινοὶ ἀγριόχηνοι, καὶ ἀπ' τὴν
ᾠρα ποῦ εἶχαν δεῖ τὸν Φίλιππα, τοὺς
φαίνονταν ἔσχημοι καὶ κάκοφτιχμέ-
νοι καὶ δὲν ἤθελαν οὔτε νὰ τοὺς ἀν-
τικρύσουν.

— Μοῦ ἔρχεται σέ' ἀλήθεια νὰ πε-
θάνω ἀπ' τὸ κακὸ μου, εἶπε ἡ Χρυσο-
μάτα. Τί κρίμα! τί ἀτυχία! Νὰ τὸν

ἐπαιρνεσ ἐσὺ τουλάχιστο, ἀδελφὴ μου!

— Ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ εἶχε πεθάνει ὁ
ἴδιος! εἶπε ἡ Σταχτοφτέρουγη. Γιατὶ
τότε δὲν θὰ συλλογιζόμουν ὄλο τὸ κα-
λοκαίρι διὰ τὴν ἀδελφὴ μου ἡ Ἀβρο-
πούπουλη παντρεύτηκε ἕναν ἄσπρο
χῆνο.

Μ' ὄλο τὸν θυμὸ τους ὁμοῦς, οἱ δύο
ἀδελφές ἔδειχναν μεγάλη ἀδιαφορία
στὴν Ἀβροπούπουλη ποῦ δὲν ἔνοιθε
τοὺς κακοὺς σκοποὺς τους. Ὅταν λοι-
πὸν ἡ Σταχτοφτέρουγη ἤρθε καὶ τὴν
ρώτησε ἀν θέλει νὰ τῆς παρουσιάσῃ
τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς, ἡ Ἀβροπού-

— Τί ὄρεο εἶναι αὐτὸ ποῦ λές; ρώ-
τησε ἡ Ἀβροπούπουλη.

— Μὰ, κι' ἄμεις δὲν τὸ ξέρομε. Δὲν
ἔχομε ξαναδεῖ κανένα παρόμοιο στὸ
νησί. Τὸ πιὸ παράξενο ὁμοῦς ἀπ' ὅλα
εἶναι διὰ ποτὲ τοῦ δὲν περάζει τίς
χῆνες. Κι' ἔτσι ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου
ἀποφάσισε αὐριὸ τὸ πρωὶ νὰ παλέψῃ
μαζὶ τοῦ καὶ νὰ τὸ σκοτώσῃ.

— Ἀρκεῖ νὰ τὸ καταφέρῃ! εἶπε ἡ
Ἀβροπούπουλη.

— Φοβάμαι διὰ δὲν θὰ μπορέσῃ, ἐ-
ξακολούθησε ἡ Σταχτοφτέρουγη. Ἄν
ἦταν ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου μεγάλος
καὶ δυνατὸς ἀν
τὸν δικό σου, μπο-
ροῦσε νὰ ἔχῃ ἐλ-
πίδα διὰ θὰ νι-
κήσῃ.

— Θέλεις νὰ πα-
ρακαλέσω τὸν Φί-
λιππα νὰ παλέψῃ
αὐριὸ μ' αὐτὸ τὸ
ξένο πουλὶ; ρώτη-
σε ἡ Ἀβροπού-
πουλη.

— Αὐτὸ θὰ ἦ-
ταν τὸ καλύτερο,
εἶπε ἡ Σταχτοφτέ-
ρουγη. Θὰ μοῦ ἔ-
κανες τὴ μεγα-
λύτερη εὐχαρί-
στηση.

Τὸ ἄλλο πρωὶ
ὁ Φίλιππος σηκώ-
θηκε ἡροτοῦ ἀκό-

Ἡ πατρίδα τῆς Ἀβροπούπουλης.

πουλη πῆγε μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση
μαζὶ τῆς.

— Βέβαια δὲν εἶναι τόσο ὠρατὸς
ὡς τὸν δικό σου, εἶπε ἡ Σταχτοφτέ-
ρουγη, ἀλλ' εἶναι πολὺ πιὸ γενναῖος
καὶ δυνατὸς.

— Ἀπὸ ποῦ τὸ ξέρεις; ρώτησε ἡ
Ἀβροπούπουλη.

— Θὰ σας τὸ πῶ ἀμέσως. Στους γλά-
ρους καὶ στὶς πάπιες τοῦ νησιοῦ εἶναι
μεγάλος ἥρῃνος καὶ σπαραγμὸς, γιατί
κάθε πρωὶ ἔρχεται ἕνα μεγάλο ὄρεο
καὶ τοὺς ἀρπάζει ἀπὸ ἕνα πουλὶ.

μη βγεῖ ὁ ἥλιος, ἀνέβηκε πάνω στὸν
ψηλότερο βράχο καὶ κοίταξε γύρω του.
Σὲ λίγο ξεπρόβαλλε ἀπὸ μακριὰ ἕνα
μεγάλον σκούρο πουλὶ ποῦ πετοῦσε
πρὸς τὸ νησί. Εἶχε πολὺ μεγάλα φτε-
ρὰ κι' ὁ χῆνος εἶδε ἀμέσως πὺς ἦταν
ἕνας ἀετός. Εἶχε νομίσει διὰ ὁ ἀντί-
παλὸς τοῦ δὲν θὰ ἦταν παρὰ τὸ πολὺ
μὴ καυκαυβάγια· τώρα ὁμοῦς ἔβλεπε
διὰ ἔπαιζε τὴ ζωὴ του. Δὲν θέλησε
ὁμοῦς νὰ παρατήσῃ τὸν ἀγῶνα μ' ὄλο
ποῦ ὁ ἀντίπαλός ἦταν τόσο πιὸ δυνατὸς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ

“ ΔΥΠΗΡΩΔΗΣ ”

“Ο Άλέξανδρος Δουμάς, -πατέρας, — ο συγγραφέας των «Τριών Σωματοφυλάκων», — χρωστούσε κάποτε σ’ ένα ράφτη, που κάθε τόσο του έγραφε ζητώντας τα λεπτά του. Ο Δουμάς δεν του έδινε απάντηση. Ο ράφτης έχασε την υπομονή και τον φοβόταν μ’ ένα γράμμα, πώς αν δεν του απαντούσε και σ’ αυτό, θα του έκανε άγωγή. Αύτη τη φορά ο Δουμάς του απάντησε, αλλά μ’ ένα γράμμα παιδρό και κοροϊδευτικότατο. Ανάμεσα στ’ άλλα τούλεγε πώς θα τον πλήρωνε όταν θα είχε και να μη τον ένοχλει με γράμματα, και προπάντων να μην επιμένει να του απαντά, γιατί αυτό του ήταν εκοπηρόν και λυπηράδες». Ηθελε να πη «κοιτώδες και λυπηράν» (γαλλικά pénible et douloureux) αλλά για κοροϊδία άλλαξε τις καταλήξεις των επιθέτων κι’ έγραψε peneux et doulourible!

“Έξω-φρανών ο ράφτης άμα διάβασε αυτό το γράμμα. Κι’ έτρεξε άμέσως στο δικηγόρο του να κάμει το Δουμά άγωγή.

— Άχ, του είπε, αυτό το «λυπηρώδες» προπάντων μου κάθησε στο στομάχι. Δέ χωνεύεται, αδερφέ!

— Έ, δεν είναι πάλι και βρισιά, παρατήρησε ο δικηγόρος.

— Τι λέτε! φώναξε ο ράφτης. Χίλιες φορές χειρότερο!

Ο ΑΝΑΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Άγαπητοί μου,

ΤΑΝ θά λάβετε αυτό το γράμμα, ή Άποκριά θά είναι παθαμένη, κι’ ή Σαρακοστή, ό,τι μπήκε, θά την κοιτάξη με οίκτο μαζί και με περηφάνεια, σά να λέει: «Πάρτε από δω αύτη τη δυστυχισμένη! Τώρα βασιλεύω εγώ!» Είδα κάποτε μιá τέτοια εικόνα που τη θυμάμαι πάντα. Παρίστανε μιάν άπέραντη σάλα χορού με κολόνες, με γυρλάντες, με πολύφωτα, με καθρέφτες. Τά κεριά όμως ήταν σχεδόν λωυμένα, τά ποτήρια άδειανά, τά έπιπλα μετατοπισμένα. Χάμω έβλεπες μάσκας, βέλα, κομπετί, κουρέλια από σερπαντίνες: ή άκαταστασία, ή άταξία που δείχνει το τέλος μιás τρελής γιορτής. Στή μέση, σ’ ένα ντιβάνι, ξαπλωμένη ή άραία νεκρή. Τά μάτια της κλειστά, τό στόμα της μισανοιχτό άκόμα σ’ ένα παγωμένο χαμόγελο. Τά χέρια της τεντωμένα, ξερά! με τό ένα κρατούσε άκόμα στο στήθος μιá μεγάλη μάσκα, κι’ από τ’ άλλο φαινόταν πώς

μόλις είχε πέσει μιá κροδονίστρα. Τό μούστάνι κοντό κόκκινο, ο μπουσάτος μαύρος βελουδένιος, τά μαλλιά σέ μπουκλές άταχτές, κι’ ένα τριαντάφυλλο στ’ αυτί. Δίπλα, όρθια, μιá καλογριά. Ψηλή, λιγνή, μαυροφόρα, κουκουλωμένη, με κομποσκοίνι στη μέση, με χοντροπάπουτσα και μ’ ένα ιερό βιβλίο στο χέρι. Οι δύο μορφές άποτειλόσαν μεταξύ τους τήν πιό μεγάλη, τήν πιό χιτυπητή αντίθεση. Η ζωντανή κοιτάζε τή νεκρή με τό ύφος που σας είπα. Κι’ οι λίγοι γιορταστές, άντρες και γυναίκες, που είχαν μείνει στη σάλα, ήταν τραβηγμένοι στις άκρες κι’ έβλεπαν τή σκηνή μ’ έκπληξη, με περιέργεια, με δισταγμό, με τρόμο.

Καταλάβεινες πώς δεν ήξεραν τί να κάμουν: να δεχτούν τήν καλόγρια που ήρθε, άφίνοντας πιά τήν άγαπημένη νεκρή στην τόχη της; Η να τρέξουν σ’ αύτη, να τήν περιποιηθούν άκόμα, με τήν έλπίδα να τήν άγαστήσουν, έστω και για λίγες ώρες, άφίνοντας τήν άλλη να φύγη όπως ήρθε;... Φαινόταν όμως πώς, θέλοντας και μή, θά υποταχθούν στο μοιραίο. Οι νεκροί δεν άνασταίνονται, ούτε φεύγουν εκεινοι που έχουν δικαίωμα νάρθουν και να μείνουν... Οι γιορταστές θά συνέλθουν, θά κλάψουν λίγο τήν Άποκριά και... θά δεχτούν τή Σαρακοστή. Άφου ήρθε, καλώς ήρθε! Έπειτα δεν είναι λίγα τά καλά που φέρνει κι’ αύτη. Και πρώτα-πρώτα τή ηουχία, τή γαλήνη, τό συμμάζεμα του μυαλού, τή φρονιμάδα, τήν περιουλλογή, τήν οικονομία. (Θέ μου, τί σπάταλη που ήταν ή άλλη, Θεός σχωρέσ’ τη!) Έπειτα τήν προσευχή και τήν εργασία, που είναι σχεδόν συνώνυμα και τόσο χρήσιμα πράγματα στον άνθρωπο και στον κόσμο, όσο δεν είναι βέβαια τό γλέντι, ή τρέλα κι’ ή λησμονιά... Και τέλος τή νηστεία που μεταφράζεται εγκράτεια, λιτότη, ξεκούρασμα του στομαχίου, οικονομία σωματικών δυνάμεων, υγεία. Μά είναι, στο Θεό σας, να διώξη κανείς μιá ήμερη, μαυροφόρα καλόγρια, που φέρνει τόσο πολύτιμα χαρίσματα; Μπορεί να τή δεχτεί με άληθινή χαρά και χωρίς να κάνη τήν ανάγκη, που λένε, φιλοτιμία...

“Έπειτα είναι τόσο καλή ή καιμένη ή καλογριά! Άλλη φορά, να, ήταν πιό άσπληρή, πιό άγρια. Άλλά μάλακωσε με τον καιρό και τώρα, χωρίς πολλά παρακάλια, μάς επιτρέπει ένα σωρό πράγματα. Μπορούμε π. χ. να μην κρατούμε τόσο πολύ τή νηστεία, να πίνουμε γάλα καθέμερα, να τρώμε κρέας δύο-τρεις φορές τήν εβδομάδα. Τά σαρακοστιανά είναι βέβαια πολύ νόστιμα, αλλά τά σημερι-

νά στομάχια δεν τανύχονται πενήντα μέρες κατά συνέχεια. Και γι’ αύτά, μετά τον άποκλεισμό του 1917, όταν ή στήρηση ειχ’ έξασθενήσει άκόμα περισσότερο τους οργανισμούς, ή Μητρόπολη έδωσε τήν άδεια να τρώει καθένas τή Σαρακοστή ό,τι βρίσκει.

“Από τότε, μπορούμε να πούμε, ή παιλιά άσπληρή νηστεία καταργήθηκε. Έπειτα, ή ήμερη καλογριά μάς επιτρέπει και τή διασκεδάση. Άλλη φορά, που να γίνη χορός, όσο βαστούσε ή βασιλεία της, που να γίνη άνοιχτός γάμος, παράσταση, γλέντι! Η Σαρακοστή δεν ήταν παρά νηστεία, προσευχή κι’ εργασία. Τίποτ’ άλλο! Σήμερα γίνονται άπ’ όλα. Κι’ ή μόνη διαφορά από τους άποκριάτικους χορούς ως τους σαρακοστιανούς, είναι ότι άπ’ αυτούς λείπει ή μάσκα. Γενικά, ή ζωή δεν αλλάζει, δεν διαφέρει. Καθώς σας είπα κι’ άλλη φορά, είναι τό πνεύμα τής επόχης, που τείνει ν’ άφομοιώση όλες τις ήμέρες του χρόνου. Αυτό τό πνεύμα μαλάκωσε και τήν καλόγρια, που άλλη φορά ήταν τόσο άσπληρή. Και θά τή μαλακώση άκόμα. Στην εικόνα που σας περιέγραφα, ή Σαρακοστή φερε άκόμα τά παλιά, χοντροά καλογεριστικά. Άλλά ή άρθη ίσως καιρός που οι ζωγράφοι θά τήν παριστάνουν με κομψό βελουδένιο ράσο, με μεταξωτές κάλτσες και με λουστρίνια-παπούτσια.

Λοιπόν, παιδιά μου, καλή σας Σαρακοστή. Με υγεία, με λίγη νηστεία, με πολλή εργασία, με μέτρια διασκέδαση, και πάντα με χαρά.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΔΙΕΤΕΙΣ ΔΙΑΚΟΠΑΙ

(Μυθιστόρημα υπό Ίουλιού Βέρν)

— Συνέχεια από τό προηγούμενο —
 “Αλλά ποιός δεν ξέρει πώς σ’ αύτη τήν ηλικία τό καλύτερο άρτυμα είναι ή όρεξη;... Έκτός από τά θαλασσινά, είχαν και παστό κρέας. Για ψωμί, έννοείται, γαλέττα. Και για πιτό, νερό του ποταμού, που τό έπιτσαν τήν ώρα τής άμπώτιδας για να μην είναι ύφάλμυρο, και τό άνακάτεψαν με λίγο ρόμι.

Τό άπομεσήμερο οι μεγάλοι τό πέρασαν με τήν τακτοποίηση διαφόρων πραγμάτων και προρηθειών, κι’ ο Γέγκινς με τους μικρούς πήγαν πάλι να ψαρέψουν τό ποτάμι όπου ειχε άφθονα και λογής-λογής ψάρια.

Τό βράδυ δειπνήσαν εξαίρετα και πλάγιασαν, έκτός από τον Βάξτερ και τον Ούλλκοξ, που θάγρυπνούσαν δηλονότια για φύλαξη.

Έτσι πέρασε τό πρώτο ήμερόνυχτο στην άγνωστη αύτη γη του Ειρηνικού. Η άλήθεια είναι ότι οι μικροί ναυαγοί είχαν όλα εκείνα που στεροβόνα συνή-

θως όσοι ναυαγοί σ’ έρημες άκτές. Βέβαια, αν ήταν πιό μεγάλοι, δυνατοί, ρωμαλέοι και με κάποιες γνώσεις, εύκολα θά μπορούσαν να πάλλαχθουν από τή δύσκολη εκείνη θέση. Παιδιά όμως ως δεκατεσσάρων έτών τό πολύ, τί μπορούσαν να κάμουν; Θά έμεναν ίσως εκεί για πολλόν καιρό, για χρόνια. Και θάχαν πάντα τά μέσα τής συντηρήσεώς τους; Ποιός ξέρει!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Νήσος ή “Ήπειρος; — Γραμμή κυστή στον όρίζοντα.

Νήσος λοιπόν ή Ήπειρος; Τό μεγάλο τούτο πρόβλημα άπασχολούσε τον Μπριάν, τον Γόρδων και τον Δόνιφαν, που ήταν να πούμε οι πρόξοταίμοι και οι πρόκριτοι τής μικρής αύτης κοινότητος. Και πολλές φορές σκεπτόνταν και συζητούσαν για τό μέλλον, άνω οι μικρότεροι μόνο για τό παρόν έφρόνιζαν.

“Ο Δόνιφαν έλεγε πώς έπρεπε να έρευνήσουν αν εκεί κοντά ή χώρα ήταν κατοικήμένη και να ξεκινήσουν να πάνε πριν τους βρή, ο χειμόνας.

— Μά είναι τόσο εύκολο; παρατηρούσε ο Μπριάν.

Και δεν ειχε άδικο.

“Ο Δόνιφαν όμως επέμενε; — Άκουσε, Γόρδων, και τίς μου, δεν έχω δικίο; Άν προχωρήσουμε πρώτα προς βορράν, αν γυρίσουμε έπειτα προς νότον, έπειτα προς άνατολάς, δεν θά κατορθώσουμε έπιτέλους να φθάσουμε;

— Άκουσε και τή δική μου γνώμη, άντέλεγε ο Μπριάν. Συμφωνώ με τον Δόνιφαν αν ή χώρα αύτη είναι Ήπειρος. Άν όμως είναι νήσος, και νήσος άκατοίκητη, τότε δεν συμφωνώ καθόλου!

— Γι’ αύτό λοιπόν πρέπει πρώτα να μάθουμε τί είναι. Είναι φρόνιμο να φήσουμε τό πλοίο, πριν βεβαιωθούμε αν υπάρχει ή όχι θάλασσα στ’ άνατολικά;

— Έννοια σου, και πριν άπορροίσομε να τάφήσομε, θά μάς άφήση αυτό! φώναξε ο Δόνιφαν. Δέ θά μπόρσση νάνθήση στα φοβερά κύματα, τό χειμόνα, καθώς είν’ έδώ άνάμεσα στους βράχους. Θά γίνη κομμάτι!

— Κι’ εγώ τό φοβόμμαι, άποκρίθηκε ο Γόρδων. Άλλά πριν προχωρήσομε στα ένδότερα, πρέπει πρώτα να ξέρομε που πάμε.

Θέλοντας και μή, ο Δόνιφαν συμφώνησε με τήν όρθή αύτη γνώμη.

— Είμαι έτοιμος να πάω να εξετάσω τή χώρα, ειπε ο Μπριάν.

— Κι’ εγώ, ειπε ο Δόνιφαν.

— Όλοι, όλοι, ειπε ο Γόρδων. Άλλά έπειδή δεν είναι φρόνιμο να σέρνομε τά μικρά σε μιá έκδρομή που μπορεί να βσταάξη πολύ και να τά κουράση, νομίζω πως είμαστε άρκετοί έμεις οι τρεις.

— Κρίμα να μην υπέρχη ένας λόφος, να νειδούμε στην κορφή του και

«Με τίς άργασίες, που ήταν άποχρωμαμένοι να κάνουν...» (Σελ. 109, στ. γ.)

να ιδούμε που βρισκόμαστε, ειπε ο Μπριάν. Δυστυχώς ή γη αύτη είναι χαμηλή. Έγώ λέω να πάμε σ’ εκείνο κει τό άκρωτήρι. Από τήν κορφή του θά μπόρσσομε να ιδούμε μακριά...

— Αυτό συλλογίζομαι τώρα κι’ εγώ, ειπε ο Γόρδων. Τό άκρωτήρι θάχη όψος διακόσια πενήντα ως τριακόσια πόδια κι’ από κει ψηλά κάτι θά φαίνεται...

— Έγώ πηγαίνω, ειπε ο Μπριάν.

— Και τί μπορεί κανείς να ιδη από κει-πάνω; ρώτησε ο Δόνιφαν.

— Ό,τι είναι! άποκρίθηκε ο Μπριάν.

“Αν ή ξηρά εκτείνεται προς βορράν άπ’ άπειρον, ή αν τή ζώνη ο άκαιανός. Η άπόσταση του πλοίου από τό άκρωτήρι δεν ήταν παραπάνω από έπτá μίλλια. Κι’ άποφασίστηκε ή έκδρομή. Άλήθεια ο Δόνιφαν δεν συμφωνούσε με τήν καρδιά του, — ή γνώμη, βλέπετε, ήταν του Μπριάν, δεν ήταν δική του, — έλεγε όμως πως δεν ήταν κι’ άπθανο να βγη κάτι καλό. Συγχρόνως άποφασίστηκε, — και πιό λιό φρόνιμα, — να μην εγκαταλείφουν τό πλοίο αν δέ βεβαιωθούν πως είχαν

πέσει σε Ήπειρο, που δεν μπορούσε να είναι άλλη από τήν Άμερική.

“Όστόσο πέρασαν πέντε ήμέρες χωρίς να επιχείρησουν τά παιδιά τήν έκδρομή τους, γιατί ο καιρός ήταν έμυχλώδης και κάθε τόσο έπαφτε ψιλή βροχή. Άλλά δεν πέρασαν μάταια οι πέντε αυτές ήμέρες. Τις χρησιμοποιήσαν για διάφορες εργασίες. Ο Μπριάν πρόσεχε και περιποιόταν όσο μπόρσσε περισσότερο τά μικρά. Και επειδή φαινόταν πως ή θερμοκρασία θά χαμηλώνε, τάνάγκασε να φορέσουν πιό ζεστά ρούχα κι’ έκοπίασε άρκετά για να φέρη στο άνάστημα και στο σώμα καθενός ρούχα από τήν άποθήκη. Είχε ανακαλύψει τά σύνεργα τής ραπτικής κι’ άρχισε εύθως να κόβη και να ράβη, βοηθούμενος κι’ από τό Μόκο, που σά μούτσος, ήξερε άρκετά κι’ αύτη τήν εργασία. Και ναί μεν τά ρούχα που φόρεσαν τώρα ο Κοστάρ, ο Δόλγης, ο Γέγκινς, ο Ίθερσον, δεν μπορούσε να πη κανείς πως βγήκαν από τό καλύτερο ραφτάδικο, — γιατί τους έρχόνταν πλατιά στο σώμα, άγαρμπα, και μόνο στο μάκρος ήταν όπως όποτε σύμφωνα με τό άνάστημα — έκαναν όμως τή δουλειά τους κι’ αύτό ήταν τό κυριότερο.

Τά μικρά δεν καθόνταν με σταυρωμένα χέρια. Ο Γκάρνερ κι’ ο Βάξτερ τά συνόδευαν να μαζεύουν κοχύλια στη θάλασσα ή να ψαρεύουν στο ποτάμι. Έτσι κι’ αυτά διασκεδάσαν κι’ όλοι έβγαίνουν άφελημένοι από τή διασκέδαση των μικρών. Μικροί όμως και μεγάλοι, με τίς διάφορες εργασίες που ήταν άποχρωμαμένοι να κάνουν, ξεχνούσαν κάπως τήν τραγική τους θέση.

(Άχολούβει)

Μεταφρ. Π. Γ. Φ. και Γρ. Ε.

δοξο Σούλε (αυτό το είπα πολλές φορές : τίς εκθέσεις σας πρέπει να τίς γράψετε στη γλώσσα που θέλει ο καθηγητής σας - ήραιο κι' ενδιαφέρον το γράμμα σου) **Εώς** (εδχριστώ πολύ τα δύο νέα σου ψευδώνυμα εώς; ότι σου ενεπρέθησαν? **Νικηφόρον** (τά ελαβα όλα, ήσυχασα) **Αρσούν** **Χλόης** (χαίρω πολύ για την επιστροφή σου «άσως οίε» ελαβα ότι ήσαι μου δσα μου γράφεις) **Βαλεντίνην Παραδέλλη** (με χαρά ελαβα γράμμα σου ύστερ' από τόσον καιρό - ελπίζω να μην άργήσης πάλι να μου γράφης) στέλε μου και για τη Σελλίδα? τί περιράζει κι' άγ άπορριφθή? καθεμέραν δέν άπορρίπτονται τόσα;) **Μέντορα** (κάθε συνδρομητής είναι και άγνιπρόσωπος, άποδ μπορεί να άγγράφη άλλους, κατά τους όρους τοδ διαγωνισμοδ **Εσπαθάρατος**) **Χλωρίην Βασιλειαν** (χαίρω πολύ και δέν άμφιδέλλω ότι θα είσαι έν' από τα πιο καλά μου παιδιά) **Κόρην τών Αθηνών** (τά είπα στον κ. Φαίδωνα? αλλά δέν θάσουν καθόλου «ενοχλητική» άν τοδ τήγρας άπ' εδθείας;) **Αγγελαν Νίκης** (για δλ αυτά θα σάς πώ έν κερφή) **Αρχαίαν** **Ελλάδα** (τά ελαβα) **Μάρβελ** (δέν λαρθάνονται ότι ήσαι λύσεις που δέν είναι γραμμένες σί λυόχαρω) **Μύρτον** (ήσαι καλός) **Ανθούλαν** (πώς; για τη Σελλίδα επιτρέπεται) **Χρόνη** (ώρα στέλλονται στάς Πάτρας) **Νιδίην** (παραστικά!) **Νεραΐδαν του Γεωλοδ** (σωστή είναι) **Τζάνη** (δπλόλοιο στή διάθεσή σου δρ. 25, 80) **Σερόβηχαν**, **Αειών τών Θαλασσών**, **Πιτσιρίνον του Αργινίου**, **Σεντεμένο Ηπειρωτάκι**, **Τώνη Μονάχη** κτλ. κτλ. **Θαλασσινή** **Αρτεμιν**, **Πέτρον Κοωνταντόπουλον**, **Π. Φ. Φ.** (έσταιλα). **Είς όσας επιστολάς ελαβα με τά την 19 Φεβρουαρίου**, δάπαν-τήσω στο έρχόμενα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοδ 23του Διαγωνισμοδ, Αί λύσεις δέονται μέχρι 25 Απριλίου.

- 190. Δεξιόγραφος**
"Εδω έχω μιά νότα,
"Εναν συμπλεκτικό,
Και της Γραφής κορίτσι
Της Παλαιάς γνωστό.
Τά τρία αυτά στοιχεία
"Αν τώρα συγκολλησά,
Θά κίμα στήν Εδωσίτη
Μιά ξακουσμένη νήσο.
Δαρνεστέης; Ολυμπιονίκης
- 191. Στοιχειόγραφος**
"Αν κι' είμαι άνηχο, νεκρό,
"Εσθ' μου κόβεις τό λαιμό;
Γίνομαι σόν κεφαλί
Και κλείνω τό μουστάλι!
"Αλεξανδρινό Διαπλασπόυλο
- 192. Μεταγραμματισμοδ**
Με μεγάλη προσοχή,
"Αντι φι της βάζω χι,
Κι' ένφ βάζαινε, άρχίζει
Νά γυρίση, να γυρίση
Πέτρον Ριονοσι
- 193. Αναγραμματισμοδ**
"Αργοναυτή ξακουστό
Τόν αναγραμματίστω

Τόν πατέρα του μ' αυτό
Ξαφνικά έοχημάτισα.
"Αττική Αδην
194. ΜΓ

* * * * *

Αι κάθειτοι : άρχαίος θεοδ και
άρχαίος λυρικόδ ποιητής. Αί
πλάγαι: νήσοδ και γίγας? αί βά-
σειδ : πρόθεσιδ και έπιρροημά.
Σεντεμένο Ηπειρωτάκι

- 195. Κρυπτογραφικόν**
1 2 3 1 4 1 = Χάρης.
2 1 3 1 = Τροφή. (τά ζώα.
3 1 8 4 1 = Μάδ διακρίνει από
4 1 = Εθωδιόζωον.
"Αμυγρίτη
- 196. Έπιγραφή**
Α Ω Σ
Ε Λ Ε
Ι Ε Γ
Ζητείται ή άνάγνωσις.
Κων. Π. Σένος

197. Μεσοτιχίς
Τά μεσαία γράμματα τών κά-
τωθι ζητουμένων λέξεων, αί ό-
ποιαί έχουν όλα από πάντε, ά-
ποτελούν νήσον :

1, Δίμνη? 2, Κράτος? 3, "Αν-
θος? 4, "Αρχιερέυδ τών "Εβραίων?
5, Δυστοχής βασιλευσα και μη-
τέρα? 6, "Αρκαυτίτης.
"Αφριμένη Κυμα

- 198. Φωνητόλιπον**
μς - μ - *** - πλξ
"Αγνωστη
- 199. Γεζφος**
2 2 2
2 2 2
2 2 2
2 2 2
2 2 2

Αηστών ενίκων
Νεβίς τοδ Ιονίου

Διά τοδς Γαλλομαδείς
200. Charade
En changeant simplement la
[taille
D'un reptile malicieux,
Je vois sortir des broussailles
Un brillant... sous-officier!
(Πρατόπτον) "Ανυγόνη

201. Vieux Rébus
6 6 6 6 6
pres
Μίμης Πρώτης

ΑΥΣΕΙΣ
των Πνευμ. "Ασκήσ. τοδ φ6λ. 50

782. Βανάνα (Βάν, άνά.) - 733.
Πόρνης, σός, Παονασός. - 734.
Κητή-κρήνη. - 735. Τά γερά-
ματα. - 736.

Σ Ο Σ Ο Σ Ι
Η Η Σ Ο Ρ Ο Σ Α
Ρ Ι Η Σ Ι Η Ο Υ Α
Ε Ν Μ Δ Ο Σ Υ Α
Σ Ν Σ Ν Ο Σ Υ Α

737. Φθάνει μηδενί. ("Η άνά-
γνωσις κατά στήλας έξ άριστε-
ρών και έν τών κάτω.) 738-742.
Διά τοδ Α : φάντασμα, "Αλάτσα-

τα, χαράδρα, φάλαξ, κατάπλα-
σμα - 743. ΤΕΡΠΑΝΑΡΟΣ (Τέλ-
μα, Φεΐδίας, ΓοΡτυνία, ΜεΛΠο-
μένη, "Αλέξανδρος, Δαρδανέλλια,
"Αριστόδημος, ΠερίανδΡος, Να-
βαροχόδΟνόσορ, ΒαλακορίτηΣ.) -
744. "Όταν λείπη ό γάτος χορεψ-
ουν τά ποντικά. - 745. "Ιησοϋς
Χριστός νικώ, (η εις ου, σχρ' εις
τος, νι, κά) - 746. Mouchoir
(μου, choir). - 747. CALICE-
HOSTIE (CacHot, AutOre, Lis-
Ser, ImiTer, ComIté, EgrBur.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το πολύ λέξει με άπλά
στοιχεία δρ. 6 (τό έλλάστον τμήμα.)
Πέραν τών 10 λέξεων 60 λεπτά ή λέ-
ξις, με παρκα δέ στοιχεία λεπτά 70 και
με κεφαλαία δρ. 4.
"Ο χαριστός στίχος δρ. 3.
"Η προκληρωμή είναι άπαραίτητη.

"Αρκεται να ιδρωθί σλόλογος με τό δ-
νομα "Επίδαυρος? Ζητούνται μέλι
και άγνιπρόσωποι. Δ/ος : Μιχαήλ Κοντα-
ξην, Δεοντίου Διπλου Ανω Παισιον,
Αθήνα.
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΟΗΤΗΡΙΑ
/ΚΗ' - 225/
"Αρόθι σλόλογος έν "Αθήναις υπό την έ-
πωνυμίαν :
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΘΩΣΙΝ
Έσοδών έχον την διάδοσιν της Διαπλά-
σεως και τήν προκήρυξιν διαγωνισμοδ. Γε-
νομένων άρχαιουσών έξελέγησαν διά τό
1928 :

Πρόεδρος : ΑΝΘΩΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ.
"Αντιπρόεδρος : ΑΓΡΙΟΠΟΥΛΟΥΔΟ.
Γραμματέυδ : ΡΕΖΕΝΤΑ.
Ταμίας : ΝΥΚΤΟΔΟΥΛΟΥΔΟ.
ΤΜΗΜΑΤΑ
Διαγωνισμοδ : ΚΙΕΕΔΙ.
"Ανακλόφτων : ΑΥΚΥΟΣ ΚΡΙΝΟΣ.
Εσπαθόματοδ : ΤΟΥΚΗΝΙΔΑ.
"Αντιπροσωπίων : ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΡΙΝΟΣ.
Αηροψήφισματεδ : ΠΑΓΕΗΝΙ.
Μ Ε Λ Η
Νταξή, Ζακείλνα, "Ανατολίτισσα, Μέ-
γας Πιτσιρίνης, Βίξην, Λιπέττα, Υδάνην,
Ιριάνασα, Διαδολεκος.

Κάλατια, Γενούεφο, έρχόσαστε στο
Σλόλογο μς : Σάξ έξρουπε.
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΘΩΩΝ
/ΚΗ' - 227/
"Ατάλασσόπουλα, Σλόλογοι, Διαγωνισμοδ
(ΚΗ' - 50) αναβάλλεται μίνα. Περι-
μένουμε από όλοισ.

"Αρτεμης "Αμαρυσία
Τάνταλεδ
/ΚΗ' - 228/
Γιά σου, Κελοκωθεσαστε συμμοχοδ-
μς : Τό "Βασίλειον "Ιμωτόν άποτε-
λείται από νήπου, Μπερζερών - Παπαγι-
χάλης. Κόπανος
(ΚΗ' - 229)
Ζήτω ό Σλόλογος "ΕΡΜΗΣ
/ΚΗ' - 230/
Κελοκωθεσαστε, Σταυρατέ, Νερεως.
"Αττική Αδην, "Ανατάλασσουμς τετρα-
διάκια μέσον Διαπλάσεως : Και δσοι έλλοι
θέλουν ές στείλου. ΕΝΑΔΕΟ ΣΟΥΛΙ
(ΚΗ' - 231)
Προκηρυξομεν διαγωνισμοδν Δη-
μοψηφισματεδ. Στείλατε 10 ψευδώνυ-
μα έγκριμμένα μέχρι 10 φυλλαδίου.
Βραδύομεν τρία ψευδώνυμα, δύο έξλογετέ.
Προθερίσι δήμιοι. Συμμετοχή τριδραχ-
μοδ. Δ/αιδ : Αίτραν, "Αριστοτέλοισ 139,
Θεσσαλονίκη.
"Αναγεννηθείσα "Ελλάς
"Ακρίταδ
(ΚΗ' - 232)

Κάλατια, Γενούεφο, έρχόσαστε στο
Σλόλογο μς : Σάξ έξρουπε.
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΘΩΩΝ
/ΚΗ' - 233/
Προκηρξισα μέγον διαγωνισμοδν καρτών
(προτιμώ θαλασσογραφίαδ). Συμμετο-
χή 50 λεπτόν. Προθερία τέλος Μαρτίου.
Βραδία α') Δραχ. 50, β' και γ' από ένα
ειδόλιον.
"Οροι διαγωνισμοδ : Νά γράφετε τό δ-
νομα και ψευδώνυμόν σας. ό μη έχον όνο-
μα και ψευδώνυμο άκυροϋται. Περιμένο.
Γράφε : "Ιωάννην Ράγκιον, Ζαβέρια.

[ΚΗ' - 234]
ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
(ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)
"Η "Φιλική "Εταιρία διοργανώσατο
κατά τό παρελθόν έτος εισέρχεται
τοδ στην κίνησιν.
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Γενικός άρχηγός : Ν. Σκουφός
"Υπαρχηγοί : Ε. Σένθος, Α. Τσακίλι
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Πρόεδροδ : Α. Ψυλλάνης
Γραμματέυδ : Α. Κρήνης
Ταμίας : Φαβίερος
Συμβούλοι : "Ιερολαχίτης, Φιλέλλη
ΤΜΗΜΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
"Αρχηγός : Μπαρμπαλίνα
Πρόεδροδ : "Ελέυθερη Πατριόδ
Γραμματέυδ : Ζηλεύτη "Ελληνοπούδ
Ταμίας : Δάσκα Τραβέλα

ΜΕΛΗ
Καλλιδοστριας, Φάρος τοδ Βου-
ροϋ, Α. Κατσώνη, Αεβέντισσα, Ζα-
λωτοπούλα, Κλερτοπούλα.
"Αντιπρόσωποδ : "Αθηνών Φίλο-
τοδ 21

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ
"Α' Πρωτότυποδ Διαγωνισμοδ :
Γράφατε ποιά μόχη της "Επαινοσά-
σεδ ήσθε περισσότερο και γιατί : Στά-
τοχη άρκεται. Σί κάθε πάντε ένα ή
όσιο. Προθερία δήμιοι.

ΤΜΗΜΑ ΑΗΜΟΦΗΜΑΤΟΙ
Στό φετιμόν Αημοψήφισμα ύποσθη-
τά ψευδώνυμο : Τάσο Κούμλιαν, Πη-
Πατρίδ, Αζβαρον τοδ 21, Φάροδ
Βεσποσού, "Ιερόν της "Ελευθεροδ,
ποστέλλομεν ψηφοδία τατωπινα.
Τό κερσιόδιον "Διαπλασπόυλοδ εί-
δεται : άποστέλλομεν μόνο στή ελλή ή
ΡΕΑΝ. Αίδονταν ψευδώνυμα ΔΑΡΕΝ
Διαπλασπόυλα-εξ, γίνεται όλοισ-
λική! Γενική Δ/αιδ : Περιμενίνα Ιε-
ονίκοι, Αημητρίου Πολιοριπτοδ 27, θη-
σαλονίκη.

/ΚΗ' - 235/
Πρωτοτυπώντοδ στον Διαπλασμοδ
ή χαίρετά όλοισ-εξ, πρό πάντων Μάξου
Μύρτον. Νταγάρω
(ΚΗ' - 236)
Κελοκωθεσαστε = Γεωργιος Γεωργ-
όδης. Δοξασμένο Στρατιωτάκι
/ΚΗ' - 237/
Δίς Σε... σός προτιμώ να διαδω-
τέ έναν "Οδηγό κληδς Συμμετοχών
τοδ όποιοϋ έχετε μείριστον άνάγκη. 11
/ΚΗ' - 238/
Κελοκωθεσαστε και λοιποί, να περιμεί-
Να διαβάτε (ΚΗ' - 172). Ξερόβηχαν

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της Α' Περιόδοδ (1879 - 1880)
από τοδς εκδοθένταδ 24 τόμοι
ύποσχοιουν άκόμη μόνον οι
πέντε : 7ος, 12ος, 14ος, 18ος
19ος. "Εκαστοδ τόμοδ δρ. 2.
τοχυδρομικώδ δέ άποστέλλομεν
δραχ. 28, 60 διά τό "Εσωτερικό
και δραχ. 35 διά τό "Εξωτερικό.

Της Β' Περιόδοδ (1894 - 1928)
ύποσχοιουν όλοι οι εκδοθέντεδ υ-
μοι, 34 έν όλο. "Εκαστοδ τόμοδ
άραφοδ δρ. 80 και ραμμεν-
δρ. 85. Τοχυδρομικά τέλη επί-
στου τόμοδ προσθετα εις τίς
άνω τιμάδ : Διά τό "Εσωτερικό
δραχ. 5 ό άραφοδ και δρ. 11
δ ραμμενδρ, διά δέ τό "Εξωτε-
ρικό δρ. 23 είτε άραφοδ είτε
ραμμενδρ.

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ
συνδρομηταί παρακαλοϋνται να
δηλόνουν άμέσως την νέαν το-
πιδέσθησιν εις τό γράφετόν μου
άποστέλλοντεδ και δραχμ. 5 επί
την έκδόστωιν της νέας ταμίας
"Αλλοδ δέν εδδυνάμεθα διά την
άπόλειαν τών φυλλαδίων των.